

RESULTS OF USING ENGLISH SPEAKING AND WRITING SKILLS EXERCISES FOR STUDENTS, SAWI DISTRICT LEARNING ENCOURAGEMENT CENTER

Rangsit Promwang¹ Prapaisri Kongtragool² Ketsara Choopong^{1*} and Sureewan Limpipattanakul³

¹Sawi District Learning Encouragement Center, Thailand

²Chumphon Provincial Office of Learning Encouragement, Thailand

³Independent researcher, Thailand

*Corresponding author. E-mail: ketsara542@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) to study the effects of using English speaking and writing exercises. For junior high school students, 2) to find out the effectiveness of English speaking and writing exercises. for junior high school students, and 3) to study satisfaction with English speaking and writing skills training. For junior high school students of Sawi District, this research is an experimental research. The sample group consisted of 108 junior high school students of Sawi District. Statistics used in data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation. Efficiency value and t-test. The results of the research found that (1) the results of developing the ability to speak and write English for junior high school students, the Sawi District School of Education had efficiency according to the criteria of 75/75. It was found that the results of the test during study (E1) had an average score of 75 percent and the results of the test after study (E2) had an average score of 78 percent. Shows that performance is 75/78 according to the specified standard criteria 75/75 (2) Results of comparing English speaking and writing abilities. For junior high school students, Sawi District Office, by learning outcomes after studying higher than the learning results before studying Statistically significant at the .05 level and (3) the sample students were satisfied with the English speaking and writing skills training. For junior high school students, Sawi District Office of the Teachers' Council were overall satisfied with the English speaking and writing skills training. at the highest level They were satisfied with the learning management process at the highest level.

Keywords: Skills Practice, Speaking Skills, Writing Skills, English Language

ผลการใช้แบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร.อำเภอสวี

รังสิต พรหมวัง¹ ประไพศรี คงตระกูล² เกศรา ชูพงษ์^{1*} และ สุริวัลย์ ลิ้มพิพัฒน์กุล³

¹ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอสวี ประเทศไทย

²สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชุมพร ประเทศไทย

³นักวิจัยอิสระ ประเทศไทย

*Corresponding author. E-mail: ketsara542@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี จำนวน 108 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพและค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการพัฒนาความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พบว่าผลการทดสอบระหว่างเรียน (E1) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 และผลการทดสอบหลังเรียน (E2) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78 แสดงว่าประสิทธิภาพ 75/78 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75 (2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี โดยผลการเรียนรู้หลังเรียน สูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี ในภาพรวมมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ, ทักษะการพูด, ทักษะการเขียน, ภาษาอังกฤษ

© 2021 JISSD: Journal of Integration Social Sciences and Development

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก และยังเป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่างๆและค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้ประชากรไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ (จุไรรัตน์ สวัสดิ์, เสน่ห์ สวัสดิ์ และวชิ พวงมณี, 2559) โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้การพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จำเป็นในการศึกษาตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ ได้เป็นอย่างดี นโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565 การปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ให้ทันสมัย และทันการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกระดับ การศึกษาให้มีความรู้ ทักษะและคุณลักษณะ ที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทยและทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท และนโยบายของรัฐ มีวิสัยทัศน์ เพื่อ “เตรียมคน ไทยแห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนาเศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึง สังคมที่มั่นคง และสิ่งแวดล้อม

ที่ยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าสากล นำพาประเทศ ไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว ” อีกทั้งเทคโนโลยีได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วจนทุกเพศทุกวัยสามารถ เข้าถึงได้ง่ายทั้งที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ จนเกิดเป็นการพัฒนาการเรียนการสอน จากการสอนในชั้นเรียนมาเป็นการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนในรูปแบบแหล่งเรียนรู้การเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

ทักษะการพูดเป็นทักษะหนึ่งในโลกยุคปัจจุบัน เพราะเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษา และท่าทางเพื่อถ่ายทอด 2 ความรู้สึก ความคิด และความเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เป็นกระบวนการที่ไม่ได้ถูกกำหนดไว้ตายตัว (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เฉลิม ทองนวล (2557) ที่กล่าวว่า ทักษะการพูดเบื้องต้นจำเป็นต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ จริงโดยผู้เรียน จะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพ และการส่งเสริม กระบวนการ เรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการเขียนไม่ใช่เป็นเพียงการเขียนสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เนื่องจากตัวอักษรที่เขียนนั้นต้องมีการเรียบเรียงตามกฎเกณฑ์เพื่อสร้างคำ จากนั้นเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค แต่ตามกฎเกณฑ์แล้วเราไม่เขียนประโยคเดี่ยวโดดๆ หรือประโยคหลายๆ ประโยค ที่ไม่สัมพันธ์กัน ในการเขียนเราเขียนกลุ่มประโยคที่มีการเรียบเรียงและเชื่อมโยงกัน องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของ การเขียน คือ จุดมุ่งหมาย โดยอาจจะเขียนเพื่อส่งสารให้ผู้อ่าน หรือเขียนเพื่อให้ตัวเองรับรู้ก็ได้ การเขียนเป็นกระบวนการที่มีการซับซ้อน ถึงแม้จะเขียนเป็นภาษาแม่ซึ่งเขียนมีข้อมูลทางภาษาสะสมอยู่มากแล้วก็ตาม แต่เมื่อต้องเขียน ก็ยังมีปัญหาในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนอยู่ดี การเขียนไม่ใช่แค่การถอดความคิดออกมาเป็นตัวอักษร แต่ต้องอาศัยกระบวนการคิดด้วย ความสามารถทางภาษาไม่ได้ช่วยให้การเขียนง่ายขึ้นถึงแม้จะเขียนเป็นภาษาแม่ ซึ่งมีข้อมูลสะสมอยู่มากก็ยังประสบปัญหาในการเขียน (Byne, 1988)

จากที่กล่าวมานั้น ทำให้เกิดแนวคิดในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น และจากการศึกษาการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา สกร.อำเภอสวี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักศึกษายังขาดทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร.อำเภอสวี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร.อำเภอสวี
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร.อำเภอสวี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร.อำเภอสวี

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และ สำลี ทองธิว, 2552) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะทดลองใช้แบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร. อำเภอสวี
2. ออกแบบแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
3. นำแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษและแบบทดสอบ ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีขั้นตอนดังนี้
  - 3.1 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนมีเนื้อหาครอบคลุมกับมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
  - 3.2 ทดสอบระหว่างเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ แยกทักษะ แต่ละด้านๆ ละ 5 ชุด ทดสอบจำนวน 3 ครั้ง
  - 3.3 ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับก่อนเรียน
4. นำผลการนำไปใช้มาเทียบเกณฑ์การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์กำหนด 75/75
5. หากผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ สามารถนำไปใช้ขยายผลกับนักศึกษาระดับอื่นต่อไป และหากผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์ นำมาปรับปรุงพัฒนา

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 152 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Sampling Random) จำนวน 108 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่สร้างขึ้นโดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียน ภาษาอังกฤษ

3.2 ออกแบบแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ แบบฝึกทักษะการพูด จำนวน 5 ชุด แบบฝึกทักษะการเขียน จำนวน 5 ชุด และสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ หาประสิทธิภาพสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้

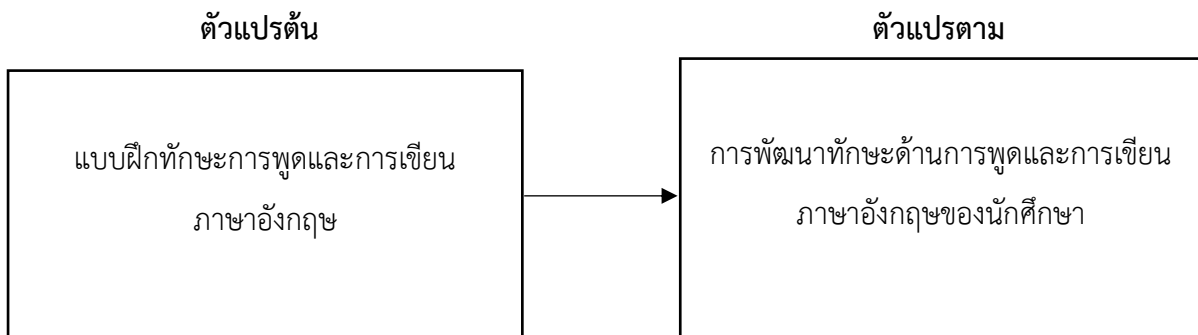
3.3 ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการพูดและการเขียน ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำข้อสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมิน ความสอดคล้องของแบบทดสอบการพูดและการเขียนกับมาตรฐานการเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทำการทดลองใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดย Team – Based Learning โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ/ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) ตามวิธีการของ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2533) ในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร. อำเภอสวี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร. อำเภอสวี

ผลการพัฒนาความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พบว่าผลการทดสอบระหว่างเรียน (E1) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 และผลการทดสอบหลังเรียน (E2) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78 แสดงว่าประสิทธิภาพ 75/78 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75

2. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร. อำเภอสวี

ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี โดยผลการเรียนรู้หลังเรียน สูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร. อำเภอสวี

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี ในภาพรวมมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มากที่สุด

อภิปรายผล

ผลการพัฒนาความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พบว่าผลการทดสอบระหว่างเรียน (E1) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 และผลการทดสอบหลังเรียน (E2) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78 แสดงว่าประสิทธิภาพ 75/78 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สินีนาฏ มีศรี (2559) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ

อรรถฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีวิชัย จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 75.67/75.80 ซึ่งตรงตามเกณฑ์ 75/75 ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน จากผลงานการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการนำกิจกรรมการสอนรูปแบบที่แตกต่างกัน มาร่วมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี โดยผลการเรียนรู้หลังเรียน สูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทรพร บุญศรี (2562) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลอง ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.75 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.98 โดยพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดีร้อยละ 3.33 หลังการทดลองพบว่า นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีมากร้อยละ 100.0 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลองพบว่าหลังการทดลองนักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี ในภาพรวมมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร (2561) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 82.11/81.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2.ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากและ สอดคล้องกับ อุไร มากคณา (2556) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมคณะบริหารธุรกิจ พื้นที่วังไกลกังวล ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์หลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสังเกตจากคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น และ 2. ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลที่เกิดจากการใช้แบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา สกร.อำเภอสวี กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ รูปแบบการทดลองเป็นรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design โดยการนำคะแนนหลังการทดลองไปเทียบกับ เกณฑ์การผ่านร้อยละ 75/75 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

และการทดสอบค่าที่ ผลการพัฒนาความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียน (E1) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 และผลการทดสอบหลังเรียน (E2) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78 แสดงว่าประสิทธิภาพ 75/78 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75 และผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สกร.อำเภอสวี โดยผลการเรียนรู้หลังเรียน สูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษในทุกทักษะ
- 1.2 สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเองในเรื่องของจัดทำสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่

หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบ วิธีการหรือรูปแบบกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ เพื่อหาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป
- 2.2 ควรศึกษาวิจัยเพื่อสร้างสื่อการเรียนรู้ประเภทอื่นๆ เช่น สื่อวีดิทัศน์ มัลติมีเดีย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เพื่อนำมาใช้ประกอบในแบบฝึกทักษะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จุไรรัตน์ สวัสดิ์, เสน่ห์ สวัสดิ์ และวชิ พวงมณี. (2559). ศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษกับ อาจารย์ชาวต่างประเทศของ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นาน. ใน การประชุม วิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9 “ราชมงคลสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ยั่งยืนสู่ประเทศไทย 4.0” (Creative RMUT and Sustainable Innovation for Thailand 4.0) (น. 303-311). นครปฐม: มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- เฉลิม ทองนวล. (2557). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ไฮเอ็ดพับลิชชิง.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ และ สำลี ทองอิ้ว. (2552). การวิจัยทางการศึกษา: หลักและวิธีการสำหรับนักวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรภร บุญศรี. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร. (2561). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับผู้เรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สินีนากู มีศรี. (2559). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบบูรณาการสำหรับผู้เรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีวิชัย จังหวัดนครปฐม. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุไร มากคณา. (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม
คณะบริหารธุรกิจ พื้นที่วังไกลกังวล. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

Byrne D. (1988). Teaching Writing Skills. London: Longman.